

Anmeldt i *Landstinget* ²⁴/₅ (L. Sp. 1523). Behandlingsmaaden ²⁴/₅ (L. Sp. 1524). 1. Beh. ²⁵/₅ (L. Sp. 1574, jfr. 1567). 2. (sidste) Beh. ³⁰/₅ (L. Sp. 1614).

Ved Beslutningen godkender Rigsdagen den af Regeringen med den tsekoslovakiske Regering den 30. November 1926 afsluttede Voldgiftstraktat. Denne tilhører samme fremskredne Type af moderne Voldgiftstraktater som den under 5. Juli f. A. afsluttede dansk-franske Voldgiftstraktat, se foran Side 637, idet Traktaten foreskriver bindende retlig Afgørelse af alle mellem de to Lande opstaaende Tvistigheder, som ikke kan bilægges ad diplomatisk Vej, og for hvis Løsning der ikke er foreskrevet en særlig Fremgangsmaade ved andre mellem Parterne bestaaende Overenskomster. Traktaten er i de fleste Artikler stemmende med den dansk-franske Traktat, men afviger dog paa et Par Punkter fra denne. Sammen sætningen af Forligsnævnet sker efter Artikel 5 paa følgende Maade: Hver Part udpeger 2 Medlemmer: Et blandt dens egne Undersaatter og et blandt Undersaatterne i en tredie Stat. Sidstnævnte maa hverken være bosat i den Stat, der har udpeget ham, eller være ansat i dennes Tjeneste. De to Parter udpeger efter fælles Overenskomst Nævnets Formand, som skal tilhøre en anden Nationalitet end de andre Nævnsmedlemmer. Hvis Udnævnelsen af Formanden ikke finder Sted indenfor 3 Maaneder, efter at Konventionen træder i Kraft, eller, i Tilfælde af Afløsning, indenfor 3 Maaneder efter, at Stillingen er blevet ledig, skal, i Mangel af anden Overenskomst, Formanden for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller — hvis han er en af Parternes Undersaat — Viceformanden eller det ældste Medlem af Retten, der ikke er en af Parternes Undersaat, anmodes om at foretage den nødvendige Udnævnelse.

Art. 19 indeholder en Regel, der ikke findes i den dansk-franske Traktat, men i øvrigt er optaget i en Række nyere Voldgiftstraktater, saaledes ogsaa i de mellem Danmark og henholdsvis de nordiske Lande og Tyskland afsluttede Voldgiftstraktater. Bestemmelsen gaar ud paa, at hvis Rets- eller Voldgiftskendelsen fastslaar, at en af en Domstol eller enhver anden Myndighed i en af Staterne truffen Afgørelse eller Foranstaltning helt eller delvis er i Strid med Folkeretten, og Følgerne af denne Afgørelse eller Foranstalt-